

неколико десетина пута својеручно преписивао прву и основну главу свог рада [359, стр. 106-107].

"У поменутим радовима из хронологије Њутн је показао широко познавање материјала, који се односе на изабрану тему, показао своје умеће да даје оштроумна објашњења, али је, како је показао Фрере, дошао до сасвим погрешних закључака" [360, стр. 39]. Међутим, упознавање са радовима опонената Њутна и Морозова показује да они не садрже озбиљне контрааргументе. Основни аргумент опонената је позивање на традицију и ауторитет првих хронолога XVI века.

Објављивање Њутновог рада изазвало је много одјека. У основи су имали негативни карактер ("заблуде поштованог дилетанта" и слично). Уосталом, било је објављено и неколико радова који су подржавали Њутна. Шта је изазвало такву негативну реакцију опонената? Да бисмо то схватили, треба макар укратко навести промене древних датума које је предлагао Њутн. Он је изучавао углавном хронологију Старог Египта и Старе Грчке пре наше ере (за анализу "млађих" епоха вероватно није имао довољно времена). На пример, данас прихваћена хронологија смешта почетак управе првог египатског фараона Менеса (Мене) приближно у 3000. годину п.н.е. Њутн пак овај догађај датира у 946. год. п.н.е. Померање навише износи приближно 2000 година. Ако данас мит о Тезеју датирамо у XV век п.н.е., Њутн је тврдио да су се ти догађаји десили око 936. год. п.н.е. Дакле, померање навише је приближно 500 година. Ако данас знаменити Тројански рат датирамо приближно у 1225. год. п.н.е. [85], Њутн је тврдио да се тај догађај десио 904. год. п.н.е. Значи, померање навише је приближно 320 година. И тако даље. Сажето се основни Њутнови закључци формулишу овако.

Део историје Старе Грчке померио је временски навише у просеку за 300 година ближе нама. Историју Старог Египта (која, у складу са данас прихваћеном верзијом, обухвата неколико хиљада година, од 3000. године п.н.е. навише), Њутн је померио навише и сажео у временски одсечак дужине свега 330 година: од 946. године п.н.е. навише. При томе је неке основне датуме историје Старог Египта Њутн померио навише за приближно 1800 година. Није неопходно објашњавати да, без обзира на сву хаотичност ових промена датирања, оне указују на неопходност пажљиве анализе данас прихваћене традиционалне верзије.

Њутн је стигао да ревидира само датуме старије од 200. године п.н.е. Његова разматрања су имала партикуларан карактер, и он није успео да открије неки систем у тим променама датирања (на први поглед потпуно хаотичним). Значајно је да се његове делимичне translације датума запрепашћујуће слажу са даљим Морозовљевим истраживањима. Вероватно да Морозов није знао за Њутнов рад, због реткости и чињенице да су ти радови већ пали у заборав. Због тога је задивљујуће да се многи Морозовљеви закључци слажу са Њутновим тврђењима. Морозов је проширио истраживања на период све до VI века и пронашао и ту многобројне противречности. Ближе од VI века Морозов није ишао, сматрајући да је ту данас прихваћена верзија хронологије мање-више тачна.